

[Holstein.]

net i sine Kommentarer, at det konservative Folkeparti rider to Heste i denne Sag, den ene, at Folkeforbundet er en meget svag og usikker international Institution, og den anden, at Folkeforbundet bygger paa en Solidaritetsbetragtning, som i Virkeligheden gør Neutralitetspolitik praktisk umulig. Den første af Regeringsorganets Betragtninger er ganske urigtig, den sidste er i mine Øjne fuldkommen rigtig. Den første er urigtig, og jeg maa vel have Lov til at svare paa Regeringsbladets Kommentarer, at Aarsagen til, at det konservative Folkeparti har stillet dette Forslag til Beslutning, er ikke, at man vil standse Afrustningspolitikken. Afrustningspolitikken, den kender vi fra konservativ Side fuldt ud, og den gaar sikkert sin Gang, som den saa ofte har gaaet før. Nej, Aarsagen er den, at Venstre har indladt sig i Forhandlinger med Afrustningspolitikkerne, Forhandlinger, som staar i den mest skærende Modstrid med det Valggrundlag i det militærpolitiske Spørgsmaal, som Venstre appellerede til Vælgerne paa. Før hvorledes appellerede Venstre til Vælgerne i denne Sag? Med Paaberaabelse af, at de Konservative havde kuldkastet Ministeriet Madsen-Mygdals redelige og reelle forsvarspolitiske Hensigter og Planer, og paa det Grundlag lykkedes det Venstre at samle mange utilfredse og skuffede konservative Vælgeres Stemmer. Og nu, et Aar efter, at Venstre er gaaet til Valg paa dette Grundlag, indleder Venstre hemmelige Forhandlinger med Regeringen. De samme Venstreledere, som i Valgkampagnen gik ind for en positiv Forsvarspolitik, indleder hemmelige Forhandlinger med Afrustningspolitikkerne, endda for en stor Del bag deres egne Partifællers Ryg. Jeg synes, at set paa denne Baggrund og med de Muligheder, der herved aabner sig paa det militærpolitiske Omraade, er det berettiget, at det konservative Parti baade i Folkestyrets Navn og i Landets Interessers Navn beder, om vi ikke maa faa en offentlig Klarlæggelse overfor Vælgerne af, hvad Meningen i Grunden er fra Partiet Venstres Side.

Den højtærede Udenrigsministers Organ synes mig ikke at indeholde nogen berettiget Anke mod det konservative Folkeparti for Uklarhed, fordi vi, som Bladet siger, rider to Heste, den ene, at Folkeforbundet er svagt, og den anden, at Folkeforbundet hviler paa en solidaritetspolitisk Betragtning, som udelukker Neutralitet. *Begge Dele er jo fuldstændig rigtigt.* Det er

netop den konservative Grundopfattelse, og det, vi ønsker klarlagt, er, hvorvidt denne Grundopfattelse er rigtig, og hvad den militærpolitisk maa føre til. Hvorfor er Folkeforbundet svagt? Fordi, saa snart Folkeforbundet skal staa sin Prøve i internationale Konflikter, nemlig naar det skal skride til Retshaandhævelse paa Medlemmernes Vegne, saa glipper det, fordi de retshaandhavende Midler og Instrumenter for Folkeforbundet er saa svage.

Formanden: Det ærede Medlem gaar langt udenfor Rammerne for anden Behandling.

Holstein: Er anden Behandling da ikke ensbetydende med tredje Behandling af den Art Forslag?

Formanden: Nej, det er kun anden Behandling.

Holstein: Saa skal jeg kun sige, at selv de ledende Stormagter behandler og drøfter i Øjeblikket i London en nærmere Præcisering af Folkeforbundets Artikel 16, af Sanktionsbestemmelserne i Folkeforbundspagten. De ledende Magter i Folkeforbundet er aldeles ikke klar paa Indholdet og Rækkevidden af Sanktionsbestemmelserne i Artikel 16. Men Regeringspartierne her og Partiet Venstre er fuldstændig klar paa, hvad disse Spørgsmaal indebærer, de føler ingen Trang til yderligere Drøftelse af disse Emner, endskønt Folkeforbundets ledende Magter erkender, at Uklarheden paa dette Punkt er øjensynlig og trænger til Opklaring. Det Punkt, hvor det navnlig synes at være ønskeligt for Danmark at faa yderligere Klarhed og yderligere Klarhed ikke blot mellem danske politiske Partier indbyrdes, men først og fremmest mellem danske Politikere og nordiske Politikere, er den Del af Sanktionerne, som vedrører det kommunikationspolitiske Spørgsmaal i Tilfælde af Krig, af international Konflikt. De økonomiske Sanktioner kan man maaske komme til Forstaaelse om nogenlunde let, de militærpolitiske maaske ogsaa, for med Hensyn til dem bestaar der ingen juridiske Forpligtelser for de enkelte Stater, men med Hensyn til det kommunikationspolitiske, Passageretten, hersker der overordentlig stor Uklarhed, og det er maaske netop dette Punkt i Sanktionsbestemmelserne i Folkeforbundspagten, som, hvis vi regner med en paakommende Verdenskrig, under militærpolitiske Overvejel-